

Csodálatos szervezet

Jött a háború, s angol hadifogságba estem. Aztán egyszer csak vége lett a sok nyomorúságnak s a győztesek kezdtek szabadon engedni a foglyokat. Az elbocsátási ellenőrzésnél egy angol kapitány elé kerültem. A szeme felragyogott amikor megtudta, hogy magyar vagyok. Mintha más gondja nem is lett volna, elkezdett mesélni, “Tudja uram, én a kanadai lovas csendőrség tisztje vagyok, de a háború alatt az angol hadseregbe jelentkeztem. Mi, kanadai csendőrök a háború előtt már sokat hallottunk a Magyar Csendőrsegről s nagy örömmre egy alkalommal bekerültem egy küldöttségbe, mely Magyarorszára utazott, hogy a csendőrséget tanulmányozza. Uram, azok a gyönyörű pesti nők! Az a csodálatosan szép város! Hogy lehet az, hogy a világon soha nem hallunk semmit se hazájáról? Amit tapasztaltunk, életünk nagy élménye maradt. Nem tudtuk elképzelni, hogy az a kis ország milyen magas-nivójú társadalommal rendelkezik. Milyen szorgalmasan dolgoznak, milyen kulturáltak, civilizáltak, vendégszeretők! A csendőrség nívója, szelleme, fegyelmezettsége, szervezettsége szinte megdöbbentő volt! Higyje el uram, nincs a világon még egy olyan csodálatos, kiemelkedő rendészeti szervezet, mint a Magyar csendőrség! Ön igazán büszke lehet arra, hogy Magyar!”

Floridai Bajtársi Híradó
XIV. évfolyam 3. szám, 1996.
Kocsor Sándor